

ارزیابی و نقد

Encyclopedia of New Religious Movements^۱

هادی وکیلی*

چکیده

دایرةالمعارف جنبش‌های دینی نوظهور، ویراست پیتر بی کلارک، دیدگاهی به راستی جذاب و معتر از جنبش‌های دینی نوظهور در پس‌زمینه‌ای جهانی ارائه می‌کند. این دایرةالمعارف حاوی ۴۲۸ مقاله از دانشگاهیان بر جسته است که نمونه‌هایی قابل توجه از جنبش‌های دینی نوظهور در هریک از قاره‌ها را بررسی می‌کنند. کلارک به عنوان ویراستار درآمدی عالی با عنوان «ادیان جدید به عنوان پدیده‌ای جهانی»، «راهنمای منابع مطالعات جُدِّین» و مقاله‌ای مفید با عنوان «گونه‌شناسی ادیان جدید» در این دایرةالمعارف گنجانده است. این دایرةالمعارف مرجعی بر جسته، تحقیقی، روزآمد، مهم، و ارزشمند برای کتابخانه‌های دانشگاهی به شمار می‌رود. با این حال، این دایرةالمعارف از اشکالات و معایبی رنج می‌برد: از جمله، وجود تناظرات آشکار در نمایه‌ها، بروز اغلاط تاریخی، چاپی و غیره در متن آن، و یکی دانستن جُدِّین‌ها با فرقه‌ها، گروهک‌ها، و گروههای ضد فرهنگ.

کلیدواژه‌ها: جنبش‌های دینی نوظهور، جُدِّین‌ها، فرقه، گروهک.

۱. مقدمه

از جدیدترین و در عین حال جذاب‌ترین مطالعات دین‌پژوهشی مطالعه ادیان جدید یا به تعبیری جنبش‌های دینی نوظهور است. خوش‌بختانه در محافل علمی ایران نیز فعالیت‌های پژوهشی در این باره در حدود بیش از یک دهه است که جریان دارد؛ اما متأسفانه این پژوهش‌ها عمده‌تاً ژورنالیستی‌اند و بر روش‌های استاندارد پژوهشی مختص به این گونه مطالعات مبتنی

* دانشیار عرفان تطبیقی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، drhvakili@gmail.com
تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۴/۱۲، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۷/۰۱

نیستند. فقر منابع اصلی و معتبر در این زمینه ضعفی جدی است. از منابع مهم در این زمینه دایرةالمعارف جنبش‌های دینی نوظهور (جلدین‌ها) ویراست پیتر بی کلارک است. این دایرةالمعارف از مشهورترین آثار دانش‌نامه‌ای در زمینه جنبش‌های دینی نوظهور است. ویراستار این کتاب، پیتر برنارد کلارک (Peter Bernard Clarke) (۲۵ اکتبر ۱۹۴۰-ژوئن ۲۰۱۱)، محقق بریتانیایی دین و ویراستار مجله دین معاصر (Journal of Contemporary Religion) بود. کلارک به عنوان استاد بازنشسته تاریخ و جامعه‌شناسی دین در کالج پادشاهی لندن (King's College London) و با سابقه تدریس از سال ۱۹۹۴ تا ۲۰۰۳، مدیر مرکز ادیان جدید (Director of the Centre for New Religions) در کالج پادشاهی، و عضو هیئت علمی دانشکده الهیات در دانشگاه آکسفورد (از سال ۲۰۰۳ خدمت کرد. او پیش از آن در زندگی حرفه‌ای خود (۱۹۷۸-۱۹۷۴) استاد تاریخ آفریقا در دانشگاه ایادان (Ibadan) در نیجریه بود (Sundermeier 2004: 2-7).

در این مقاله ابتدا نویسنده و فعالیت‌های پژوهشی وی را معرفی می‌کنیم و سپس ویژگی‌های بر جسته این دایرةالمعارف و جایگاه آن در این زمینه از مطالعات را بیان می‌کنیم و درنهایت این اثر را از نظر صوری و محتوایی نقد خواهیم کرد. توصیف نویسنده و کتاب مبتنی بر توضیحات خود ویراستار در آغاز کتاب و آرای دیگر محققان است. ملاحظات انتقادی درمورد این اثر هم برگرفته از نظر محققان و هم براساس مطالعه مستقیم آن صورت گرفته است. پرسش اصلی این مقاله این است که این دایرةالمعارف تاچه‌حدودی توансه است از عهدۀ برطرف کردن نیاز خوانندگان اعم از محققان و دانشجویان دین‌پژوه برآید و چه معایب و اشکالاتی در آن به چشم می‌خورد.

۲. معرفی نویسنده

کلارک مجموعه‌ای از همایش‌های سالانه درباب جنبش‌های دینی نوظهور در کالج پادشاهی افتتاح کرد و طی‌یی گوناگون از دانشگاه‌های ایان را گرد هم آورد. این همایش‌ها درنهایت به سطح سمینارهای «شامگد» (شبکه اطلاع‌رسانی معطوف به جنبش‌های دینی / Information Network Focus on Religious Movements (INFORM) تکامل یافت.

همان‌گونه که ذکر شد، کلارک ویراستار مجله دین معاصر بود که از سوی مرکز ادیان جدید (Centre for New Religions) در سال ۱۹۸۵ تأسیس شد. گفتنی است که این مجله تا سال ۱۹۹۵ با عنوان دین امروز (Religion Today) منتشر می‌شد (Arweck 2006: ix).

زمینه‌های تحقیقاتی کلارک شامل جنبش‌های اسلامی و ادیان جدیدی است که از مبانی فکری آفریقایی، آفریقایی-برزیلی، و ژاپنی سرچشمه می‌گیرند (Stark and Finke 2000: 16). در کارنامه علمی او آثار گسترده‌ای در زمینه ادیان غیرغربی و ادیان تطبیقی دیده می‌شود و حاوی نگارش و ویرایش دهها کتاب و صدھا مقاله علمی است. برخی از آثار او (به ترتیب کتاب‌ها و مقالات) عبارت‌اند از: دین در تعریف و توضیح (*Religion Defined and Explained* 1993)، با هم کاری پیتر بایرن (Peter Byrne)؛ ادیان جدید ژاپنی: در چشم‌انداز جهانی (Japanese New Religions: In Global Perspective 2006)، ویراستار؛ ادیان جدید در چشم‌انداز جهانی: مطالعه تحولات دینی در جهان مدرن (*New Religions in Global Perspective: A Study of Religious Change in the Modern World*)؛ دایرة المعارف جنبش‌های دینی نو ظهر (Encyclopedia of New Religious Movements 2005)؛ و کتاب راهنمای جامعه‌شناسی دین آکسفورد (*The Oxford Handbook of the Sociology of Religion* 2008)، ویراستار؛ «کلیساهاي آفریقایی کاریزمایی»؛ «بودیسم در غرب»؛ «جنبش‌های کاریزمایی»؛ «شرقی سازی»؛ «مسیحیت تبشيری»؛ «شفابخشی»؛ «اسلام گرایی»؛ «جنبش‌های جهادیم»؛ «کارینگا» (Karinga) (کنیا)؛ «نوالحادگرایی»؛ «ادیان جدید و خشونت»؛ «سانتو دایم» (Santo Daime) (برزیل)؛ «خود- دین»؛ «شینیو- ان» (Shinnyo-En) (ژاپن)؛ و «یوگا» (Clarke 2006: 46).

کلارک در اواخر ماه ژوئن سال ۲۰۱۱ بر اثر عوارض ناشی از لخته‌شدگی عمیق خون در عروق قلبی از دنیا رفت (Weibel 2008: 193). با درنظر گرفتن سهم شایان توجه او در مجله دین معاصر تصمیم گرفته شد که نام او به عنوان ویراستار این مجله تا پایان سال ۲۰۱۱ حفظ شود (Arweck 2011: 26). در سال ۲۰۱۲ گروه مطالعاتی جامعه‌شناسی دین مستقر در انجمن جامعه‌شناسی بریتانیا نام مسابقه مقاله‌نویسی دوره تحصیلات تکمیلی سال ۲۰۱۲ خود را به احترام کلارک به نام جایزه یادبود پیتر بی کلارک (Peter B. Clarke) تغییر داد (Clarke 2006: i). (Memorial Prize)

۳. دین و دینی از منظر کلارک

برای به دست آوردن درک درستی از عنوان جنبش‌های دینی نو ظهر و درواقع دریافت ارزش و اهمیت کاری که کلارک ویراستاری آن را بر عهده داشته است، لازم است معنا و مفهوم دین و دینی در اندیشه کلارک را بررسی کنیم. کلارک در کتاب مشترک خود با پیتر

بایرن، با عنوان دین در تعریف و توضیح، براساس «شباht خانوادگی» از تعریفی انعطاف‌پذیر از دین حمایت می‌کند. او بر این باور است که،

هرچند ادیان از 'مجموعه‌های مشخص از ویژگی‌ها' بروخوردارند، اما ما با ویژگی منحصر به فرد یا مجموعه‌ای از ویژگی‌هایی که در هر نمونه از دین و در همه نمونه‌های دین یافت شوند مواجه نیستیم و درنتیجه، نه محدودیتی در آوردن نوعی خاص از ویژگی‌های مشخص تازه کشف شده همانند آنچه در ادیان در حال توسعه می‌بینیم خواهیم داشت و نه با محدودیت‌هایی مطلق برای ویژگی‌هایی اضافی نظری نمونه‌هایی جدید که می‌توانند به این مجموعه افزوده شوند روبرو خواهیم بود. (ibid.).

کلارک و بایرن معتقدند:

نمونه‌های مختلف دین می‌توانند به جای این که به طور مشترک از شرایط لازم و کافی عضویت در طبقه مربوط بروخوردار باشند، از طریق شبکه‌ای از روابط با یکدیگر مرتبط شوند. با این حال، (براساس شباht خانوادگی) می‌توانیم از نمونه‌های تازه پیداشده‌ای سخن بگوییم که ممکن است دینی یا غیردینی باشند. (ibid.).

کلارک در فصلی از دانشنامه مصوّر ادیان جهان (*The Illustrated Encyclopedia of World Religions*) در بحث از «ادیان اولیه» آفریقایی و بومی استرالیایی اظهار داشته است که واژه‌هایی مانند ادیان «اولیه» یا «ستّی» «بحث برانگیز» هستند، زیرا اغلب با ادیان ایستاده تغییرناپذیر، و بدوى یا ساده‌ای که در جوامع توسعه‌نیافته یافت می‌شوند اشتباه گرفته می‌شوند. کلارک روشن می‌سازد که او این اصطلاحات را نه به این معنا، بلکه به معنای «ادیانی به کار می‌برد که برخلاف ادیان مسلط جهانی مانند مسیحیت و اسلام همواره بخشی جدایی‌ناپذیر از فرهنگ جامعه بوده‌اند» (Arweck 2011: 26).

۴. ویژگی‌های دایرة المعارف جدین‌ها

دایرة المعارف حاضر دیدگاهی به راستی جذاب و معتبر از جنبش‌های دینی نوظهور در پس زمینه‌ای جهانی ارائه می‌کند. این دایرة المعارف حاوی ۴۲۸ مقاله از دانشگاهیان برجسته است که نمونه‌هایی قابل توجه از جنبش‌های دینی نوظهور در هریک از قاره‌ها را پوشش می‌دهند. آنچه این مجموعه را متمایز می‌سازد این است که آن‌ها اهمیت جهانی جنبش و به‌تعبیری نحوه پیشرفت آن از حیث تقابل فرهنگی را با توجه به نقش تحول‌بخش آن (این‌که چگونه به‌دلیل ایجاد تحول در پیروان خود یا در جامعه بزرگ‌تر است) ارزیابی می‌کنند.

ترتیب مدخل‌ها در اصل کتاب به‌شکل الفبایی به‌همراه ارجاعات متقابل آزاد، نمایه‌سازی، و پیش‌نهاهایی برای مطالعه بیش‌تر است. کلارک به‌عنوان ویراستار درآمدی عالی با عنوان «ادیان جدید به‌عنوان پدیده‌ای جهانی»، «راهنمای منابع مطالعات جُدِّین»، و مقاله‌ای مفید با عنوان «گونه‌شناسی ادیان جدید» در این دایرةالمعارف گنجانده است. این دایرةالمعارف مرجعی برجسته، تحقیقی، روزآمد، مهم، و ارزشمند برای کتابخانه‌های دانشگاهی به‌شمار می‌رود. البته پیش‌ازاین کتابی دیگر برای خوانندگان عمومی با عنوان دایرةالمعارف ادیان جدید (The Encyclopedia of New Religions (Lion Hudson Plc: 2006) به‌ویراستاری کریستوفر پارتربیج (Christopher Hugh Partridge) به‌نگارش درآمده است، اما ویژگی‌هایی خاص کتاب کلارک را از دیگر آثار مشابه تمیز می‌کند.

کلارک، که چندین متن مشابه با این نوشته را پیش‌ازاین به‌نگارش درآورده است، این کتاب مرجع را به‌منظور معرفی هریک از جنبش‌های بی‌شمار دینی نوظهور (که ما در این مقاله از آن‌ها با عنوان جُدِّین‌ها یاد می‌کنیم) که در چند دهه گذشته، به‌طور مستقل و یا به‌عنوان یکی از انواع سازمان‌های دینی بزرگ‌تر پدید آمده‌اند، به‌رشته تحریر درآورده است. مدخل‌های این دایرةالمعارف در حدود ۳۰۰ جنبش از جمله انجمن‌های سنتی و غیرستی فرقه‌ای یا معنوی‌تبار را در آرایه‌ای بزرگ از کشورها پوشش می‌دهند. این مدخل‌ها در حجمی به‌طور متوسط یک یا دو صفحه‌ای رویکردهایی متفاوت دارند: برخی فقط تعداد انگشت‌شماری حقایق ارائه می‌دهند و برخی دیگر سرشار از اطلاعات‌اند. با این حال، نویسنده‌گانی که در نگارش این دایرةالمعارف مشارکت کرده‌اند در سراسر این نوشته کاملاً عینی و بی‌طرفانه عمل می‌کنند. مطالب طرح شده در این دایرةالمعارف آموزنده و تاحدوی محققانه‌اند، اگرچه دانش قبلی برای مطالعه آن مفروض نیست و گاه چندین صفحه از آن اطلاعاتی به‌سیک مقاله‌نویسی و نه دانش‌نامه‌ای ارائه می‌دهد. نمایه این دایرةالمعارف نیز اگرچه با معایب و تناظراتی خدشه‌دار شده است، شاخص خوبی به‌شمار می‌آید و با ملاحظات جغرافیایی گسترده‌ای همراه است که باحتمال زیاد برای دانشجویان مفید خواهد بود. اصطلاحات اصلی نیز نمایه شده‌اند که اجازه جست‌وجوی کافی در زمینه‌های موضوعی گسترده را فراهم می‌کند. این منبع نسبتاً جامع برای کتابخانه‌های بزرگ دانشگاهی و کتابخانه‌هایی با مجموعه‌های دینی جهانی گسترده توصیه می‌شود. در سراسر این کتاب به نمونه‌هایی از انواع بسیاری از جُدِّین‌ها که در نقاط مختلف جهان ظهور یافته‌اند اشاره می‌شود، با این هدف که نشان داده شود که آن‌ها چگونه به این شکل گسترده شده‌اند. این کار برای کسانی که به کسب اطلاعاتی درباره اطلاعات زندگی نامه‌ای چهره‌های

بر جسته در زمینه جُدِّن‌ها علاقه‌مندند نیز چیزهای زیادی برای ارائه دارد. کلارک به تفصیل در مورد افرادی که نفوذ سازنده‌ای در پدیدآمدن جنبش‌ها یا تأثیری به سزا در گسترش آن‌ها داشته‌اند سخن می‌گوید. آثار مربوط به جنبش‌های دینی نوظهور (جُدِّن‌ها) همیشه از نشر خوبی برخوردار نیستند و این ممکن است به این دلیل باشد که آن‌ها اغلب با متعصبان، فرقه‌ها، گروهک‌ها، یا دیگر گروه‌های انشعابی در ارتباط‌اند. این دایرةالمعارف بهخصوص، با نشان‌دادن جُدِّن‌ها به عنوان یکی از پدیده‌های جهانی در حال رشد، می‌کوشد تا چشم‌اندازی متعادل‌تر ارائه کند.

این کتاب به ترتیب الفبایی و براساس موضوع مرتب شده است. با این حال، مدخل «جنبش دینی نوظهور» پیش از مدخل «ادیان جدید و خشونت» وارد می‌شود. کلارک به منظور ایصال بیش‌تر این شیوه، که گاهی گیج‌کننده است، مقدمه و مقاله‌کوتاهی در مورد نحوه استفاده از این دایرةالمعارف فراهم می‌کند. هر مدخلی دارای نشانه‌گذاری، ارجاع متقابل، و کتاب‌شناسی مختصر برای مطالعه بیش‌تر است. نمایه این دایرةالمعارف نیز بسیار کامل است.

هدف سرویراستار این است که این دایرةالمعارف اطلاعاتی پایه در مورد جُدِّن‌های متعدد فراهم آورد و بینش خوانندگان را در مورد آن دسته از جُدِّن‌هایی که بررسی می‌کند افزایش دهد. کلارک، ضمن اذعان به این‌که درک مشترک بر این است که جُدِّن‌ها از غرب به شرق جریان یافته‌اند، چنین استدلال می‌کند که جُدِّن‌ها، بیش‌تر از این‌که بزرگراه سرراست باشند، «دخمهٔ پریچ و خم جهانی» هستند (پیش‌گفتار: vi). کلارک معتقد است که ویژگی مشترک اولیهٔ جُدِّن‌ها «معنویت از درون رهبری شده» (inner-directed spirituality) آن‌هاست.

تعریف عملیاتی کلارک از جُدِّن‌ها بسیار وسیع است و بتایراین او بسیاری از موضوعات جالب را وارد بحث می‌کند. این ملاحظات الهیات سیاه‌پوست و مسلمانان سیاه‌پوست و هم‌چنین راهبان جنگل (Forest Monks) و متیو فاکس (Matthew Fox) را شامل می‌شوند. کلارک با استفاده از این تعریف التقاطی در سراسر این کتاب نمونه‌هایی از انواع بسیاری از جُدِّن‌ها ارائه می‌دهد که در نقاط مختلف جهان پدید آمده‌اند، با این هدف که نشان دهد آن‌ها چگونه گسترده شده‌اند.

کلارک به طیف گسترده‌ای از نویسنده‌ای از درباره جُدِّن‌ها، محققانی بین المللی در زمینه‌های دین، جامعه‌شناسی، روان‌شناسی، و تاریخ را برای مشارکت در نگارش مقالات این مجموعه برگزیده است. او خودش را به هم‌کاران دانشگاهی محدود نساخته است و محققانی که با بنیادها و گروه‌های

دینی نو ظهور کار می کنند نیز در نگارش مقالات به او کمک کرده‌اند. با همین روحیه، نویسنده‌گان نیز طیفی بین‌المللی را نمایندگی می کنند. کلارك، با تکیه بر محققان آفریقایی برای نگارش درمورد جُدِّین‌های آفریقایی و محققان حاشیه اقیانوس آرام برای نگارش درمورد جُدِّین‌های آسیایی، به دنبال فراهم ساختن بهترین کار بوده است (*ibid.*).

سه ویژگی از این کتاب به ویژه ارزشمندند: نخست، با توجه به تأکید کلارك بر ماهیت جهانی جُدِّین‌ها، هر گوشه‌ای از جهان به نظر می‌رسد به خوبی نشان داده شده است. مدخل‌های کائو دائی گرایی از ویتنام، خدایی گرایی از آفریقا، وفاداران پیمان (وَپ) از آمریکا، و سانتو دایمه از برزیل شواهد این مدعایند؛ دوم، این کتاب هم با گروه‌ها و هم با افرادی سروکار دارد که از نفوذ قابل توجهی در جنبش‌های مختلف برخوردارند. کلارك مدخل‌هایی را که خواننده ممکن است انتظار دیدن آن را داشته باشد (به طور مثال، جیمز کان، کارل یونگ، و غیره) با بخش‌های باطنی‌تر جهان جُدِّین‌ها مانند معبد مردم می‌آمیزد. این کتاب اولین کار از نوع خود است که مدخل‌هایی هم درمورد الهیات رهایی‌بخش و هم اُپوس دی دارد؛ سوم، این کتاب شامل بخش گسترده‌ای درمورد ادبیات جُدِّین‌ها به زبان‌های فرانسوی، آلمانی، ایتالیایی، اسپانیایی، و پرتغالی است.

باید به علاقه این کتاب به جُدِّین‌ها به عنوان پدیده‌ای جهانی نیز اشاره کنیم. این کتاب، با توجه به اندازه و تنوع مذهبی قاره سیاه، کاری ارزشمند و مفید به خصوص در جلب توجه به جُدِّین‌های آفریقایی و نه شاهکاری کوچک درباره آن‌ها محسوب می‌شود. یکی از معدود حاشیه‌رفتن‌های این کار گنجاندن کلیساها خاصی مانند کلیسای متحده مسیح در ژاپن و یا کلیسا بودایی متحده تیک نات هان (Thich Nhat Hanh's Unified Buddhist Church of Vietnam) در ویتنام است که در نگاه اول به نظر می‌رسد تا حدود بسیار زیادی جزء کلیساها رایج اصلی باشند. بسیاری از خواننده‌گان ممکن است این کلیساها را اصلاً جزء جُدِّین‌ها ندانند و شگفت‌زده شوند که آن‌ها را در کاری از این نوع بیابند. نویسنده درمورد کلیسای متحده مسیح در ژاپن معتقد است که این کلیسا اتحادیافته از چند فرقه عمده پروتستان واقعاً یک جُدِّین است. با این حال، هرگز روش نمی‌شود که چه چیزی این گروه را تقریباً در همان موقعیتی قرار می‌دهد که مونی‌ها و سایتوکوئی در آن قرار دارند. به همین ترتیب، اگرچه جالب است که درمورد بودیسم تیک نات هان و بودیسم ویتنامی اطلاعاتی به دست آوریم، اما دلیل منطقی روشنی بر این امر نداریم که چرا کلارك این گروه را یک جُدِّین در نظر می‌گیرد. آیا جایگاه تیک نات هان به عنوان یکی از شاخه‌های پطرف‌دار و پیش‌رو بودیسم موقعیت یک جُدِّین را به این جنبش می‌بخشد؟ جای شگفتی

است که نمونه‌های رایج تر نشان‌دهنده تلاش برای عادی‌سازی جُدِّن‌ها یا منعکس‌کننده تلاش متعصبانه به منظور شناسایی جُدِّن‌ها در تمام گوش و کنار جهان باشند (Schellenberg 2005: 7).

کتاب حاضر برای کسانی که علاقه‌مند به کسب اطلاعات زندگی نامه‌ای چهره‌های برجسته در جُدِّن‌هایند نیز چیزهای زیادی برای ارائه دارد. کلارک تحقیقات گسترده‌ای درمورد افرادی کرده است که نفوذی سازنده یا تأثیری شکرف در ظهر جنبش داشته‌اند. در این دایرة‌المعارف مدخل‌هایی نیز درمورد متیو فاکس، امانوئل سوئنبرگ، و دالایی لاما وجود دارد. همیشه روشن نیست که از چه معیارهایی در تصمیم‌گیری درباره این کتاب کدامیک از افراد را باید شامل بشود یا خیر استفاده شده است.

این دانش‌نامه نقطه شروع مهمی برای کسانی است که علاقه‌مند به مطالعات بیش‌تر درمورد جُدِّن‌هایند. با توجه به انتشار دیگر آثار مرتبط (جیمز آر لوئیس، ویراستار کتاب رامنمای جنبش‌های دینی نوظهور آکسفورد، ۲۰۰۴؛ کریستوفر پاربریج، ویراستار، ادیان جدیان: یک رامنما، ۲۰۰۴، به استناد دو نمونه از انتشارات دانشگاه آکسفورد به‌تهاجی)، به دیدن بهبود قابل توجهی در ادبیات مرجع برای این زمینه توصیه می‌شود. این دایرة‌المعارف، با کمک به روشن‌ساختن و بازتعریف آن‌چه یک جُدِّن را تشکیل می‌دهد، زمینه‌هایی جدید را می‌گشاید. این کتاب، به‌دلیل دیدگاه جهانی‌اش و تعامل آن با آثار ادبی بخش‌های مختلف جهان، مجموعه‌ای ارزش‌مند را درمورد هرگونه مجموعه مرجع دین/الهیات فراهم می‌آورد. مقالات بنیادین این مجموعه، از جمله باورهای زندگی واپسین، شفابخشی، جنبش عصر جدید، و خود-تحول‌بخشی، ویژگی‌هایی را عرضه می‌کنند که عموماً درمورد جُدِّن‌ها شاهدیم. مقالات مربوط به «شیست‌وشوی مغزی»، «ادیان جدید»، و «خشونت» که مسئولیت بحث از جنبش‌های ضد فرقه را دارند از برنامه‌زدایی و مشاوره خروج از وجوده منفی این جنبش‌ها پرده بر می‌دارند. مقالات «جنسیت و جُدِّن‌ها» و «زنان در جنبش‌های دینی نوظهور» بیان‌گر این‌اند که جُدِّن‌ها همانند بسیاری از مؤسسات می‌توانند آزادی‌خواه یا مردسالار باشند (Cox 2007: 56-57).

۵. ملاحظاتی انتقادی درباره کتاب

تردیدی نیست که این کتاب همانند هر کتابی دیگر، در کنار نقاط قوت خود، نقاط ضعفی هم دارد. از مهم‌ترین نقاط قوت کتاب بررسی جُدِّن‌ها در ادبیات جهانی و معرفی

ویژگی‌های سبکی و زبانی و محتوایی آثار مربوط به زبان‌های بین‌المللی از جمله فرانسوی، آلمانی، ایتالیایی، اسپانیایی، راپنی، پرتغالی، و غیره است. ادبیات مربوط به جُدِّین‌ها را می‌توان در چهار گروه کلی طبقه‌بندی کرد:

الف) ادبیات دانشگاهی که یا برای مدرسان و دانشجویان و یا برای عموم مردم نوشته شده است و رویکردی فارغ از ارزش‌گذاری دارد و با معیارهای معمولی دانشگاهی مطابقت دارد؛

ب) ادبیات ضد فرقه که از جنبش ضد فرقه نشئت گرفته است و هدف آن آگاه‌کردن خواننده‌های خود از «خطرهای فرقه» است؛

ج) ادبیات مخالف فرقه که (برخلاف هم‌تای ضد فرقه خود) از دیدگاه دینی بر عقاید «فرقه‌ها» تمرکز می‌کند و آن‌ها را از چشم افراد مسیحی (یا یهودی یا مسلمان) مرتد به‌شمار می‌آورد)

د) گزارش‌های رسمی که از سوی مراکز دولتی، مجلس، یا پلیس منتشر می‌شود. مراکز پلیس، پس از گزارش بحث‌انگیز مجلس فرانسه در سال ۱۹۹۶، از اهمیتی خاص در اروپا برخوردار شدند و از طریق گزارش سال ۲۰۰۲ در شیلی به آمریکای لاتین گسترش یافتند. کلارک می‌کوشد اسنادی را که به زبان‌های گوناگون اروپایی و آسیایی درباره این مقوله به بحث پرداخته‌اند به‌طور نسبتاً عمیق تجزیه و تحلیل کند. برای این منظور او در مدخل‌هایی پیاپی با عنوان مکرر «بازتاب جُدِّین‌ها در ادبیات» بافت سازمانی و شرایط اجتماعی، سیاسی، و اقتصادی کشورهایی را که به تولید ادبیات مربوط دست زده‌اند معرفی می‌کند و درکنار آن، اصطلاح‌شناسی جُدِّین‌ها در ادبیات موردنظر را نیز به‌دست می‌دهد. بررسی آثار کلیدی اعم از کتاب‌های راهنمای رساله‌ها، و پایان‌نامه‌های نوشته‌شده درباره جنبش‌های خاص اقلیم زبانی و توصیف و تحلیل موارد منتخب از جُدِّین‌ها برای بررسی عمیق‌تر از دیگر مزایای این مدخل‌هاست.

در اینجا به برخی از مهم‌ترین اشکالات و انتقاداتی اشاره می‌کنیم که می‌توان به این کتاب وارد کرد:

الف) برخی از متقدان معتقدند که یکی از ضعف‌های این اثر این است که جُدِّین‌ها را با فرقه‌ها، گروه‌ها، و گروه‌های ضد فرهنگ یکی می‌دانند، درحالی که خشونت، شست‌وشوی مغزی، و دیگر ابزارهای کترل همگی خود بخش‌هایی از جُدِّین‌ها به‌شمار می‌آیند. البته این اثر می‌کوشد نشان دهد که جُدِّین‌ها پدیده‌هایی جهانی‌اند که میلیون‌ها نفر از

پیروان را جذب می‌کنند و به منظور ایجاد سنت‌ها یا جانشین‌های خلاق ابداعاتی دینی ارائه می‌کنند که با ترکیب ابعاد معنوی، روان‌شناختی، یا تلفیقی مدلی جدید از خودگرایی بومی را طرح می‌کنند؛

ب) متأسفانه این کتاب در پاره‌ای از مدخل‌های خود حاوی اغلاطی تاریخی، چاپی، و غیره است. برای نمونه، مدخل بلاواتسکی، هِلِنا تاریخ ۱۹۷۵ را به عنوان سال بنیان‌گذاری انجمن تئوسوفی معرفی می‌کند. هم‌چنین، مقاله مربوط به معبد مردم حاوی چند غلط نحوی، چاپی، و غیره است. چنین بی‌توجهی‌ها و سهل‌انگاری‌هایی نابخشودنی است و به خصوص از قدر و قیمت این کار می‌کاهد؛

ج) اگر بخواهیم به‌طور خاص و با جزئیاتی بیش‌تر به خلاها و نقاط ضعف بارز این کتاب در نمونه‌ای از مدخل‌های آن پیردازیم باید به مدخل اِنکار (Eckankar) اشاره کنیم که در مطالعات ایرانی جُلُن‌ها از اهمیت و حساسیت خاصی برخوردار است. نویسنده، در این مدخل که فرقه موسوم به «صدما و نور خدا» و یا «حکمت باستان» را بررسی می‌کند، با بهره‌گیری از پنج منبع و در قالب حدود هزار کلمه در ابتدا مختصات کلی این جنبش، شامل مکان و زمان تاسیس و نام بنیان‌گذار آن را معرفی می‌کند و ضمن میان ادعای این جنبش مبنی بر مبدایت خود برای دیگر ادیان و حکمت باستانی و خوانده‌شدن آن ازسوی هواداران، در مقام تبارشناسی، با ریشه‌هایی در مکاتب هندویی و سیک‌ها در قرن نوزدهم، آن را تا جنبش سنت مِت (Saint Met) و نیز تا کریپال سینگ (Kripal Singh) و سایتوولژی (scientology) ریشه‌یابی می‌کند.

این مدخل از بین تعالیم این جنبش به مواردی نظری سفر معنوی نفس، قابلیت حضور در دو مکان در زمانی واحد، بهره‌گیری از استادان زندهٔ اک از جمله استادان ویاراگی در تبت مانند ربازار تارز، فوبی کوانتر، و یابل ساکابی، و بهره‌گیری از روش‌ها و فنونی مانند مدیتیشن و گفتن ذکر هو و آوازخوانی به منظور رسیدن به نور و صدای خدا اشاره می‌کند و هم‌چنین از برخی آثار توییچل نام می‌برد و از انتقال قدرت به داروین گراس، استاد نهضدوهفتادو دوم اک در سال ۱۹۷۱ و پس از مرگ توییچل، سخن می‌گوید.

نویسنده هم‌چنین، ضمن اشاره به التقااطی و استراقی بودن تعالیم اکنکار در دوران گراس و نوشته‌شدن کتابی موسوم به ساختن جنبش معنوی: داستان ناگفته توییچل و اکنکار ازسوی دیوید لین و ادعای مسروقی بودن آثار اکنکار و حتی آثار توییچل از جنبش سنت مت از جمله جولیان جانسون در این کتاب، به انتقال قدرت در سال ۱۹۸۳ به هارولد کلمپ و

انشعاب جنبشی ازسوی گراس بهنام اصوات نفس، که بعدها به آموزه‌های باستانی استادان تغییر نام داد، اشاره می‌کند. درنهایت نویسنده بحث خود را با معرفی معبد اکنکار در شهر چنحسن آمریکا که بهدست کلمپ تأسیس شده است و طراحی سیستم دستیاران معنوی منطقه‌ای اک ازسوی وی با ذکر ادعای این فرقه مبنی بر مکمل بودن استادان زنده‌ایک نسبت به استادان پیشین و برخورداری از دههاهزار هواردار غیراختصاصی پایان می‌دهد.

آنچه در وهله اول توجه خواننده این مدخل را جلب می‌کند فقدان اطلاعات عمیق درباره مختصات نظری و عملی این فرقه و نیز سطح فعالیتهای آن در آمریکا و دیگر نقاط جهان است. با این‌که در برخی از مدخل‌های این دایرةالمعارف اطلاعاتی از این دست به‌نحو جامع‌تر و کامل‌تری عرضه شده است، درمورد این فرقه شاهد چنین اطلاعاتی نیستیم. باتوجه به اهمیت این فرقه در ایران و نفوذ جدی آن در منطقه خاورمیانه بررسی محتوای و ماهیت آموزه‌ها و تعالیم آن اهمیتی بسیار دارد. اکنکار، که بنابر تعبیر پیروانش دانش باستانی عصر حاضر خواننده می‌شود، عمدتاً بر تجربیات شخصی به‌عنوان طبیعی‌ترین راه بازگشت به‌سوی خدا و بهترین روش به‌منظور افزایش آگاهی و لذت آزادی معنوی خویش از طریق درون‌نگری و گوش‌سپاری معنوی تأکید دارد و این چیزی است که در این مدخل تحلیلی درباره آن وجود ندارد.

هم‌چنین اکنکار از فرقه‌های نوپدیدی است که بسیاری از تعالیم آن، علاوه‌بر اثربازی‌ی از تعالیم راده‌اسوامی هندی درباب نور و صدا که این مدخل نیز بدان اشاره دارد، تحت تأثیر آموزه‌های گنوسی، صوفیانه، و دیگر عقاید ادیان نوظهور نیز است که این مدخل اشاره‌ای بدان ندارد.

متن مقدس اصلی این آئین شریعت – کی-سوگماد (Shariyat-ki-Sugmad) نام دارد و درکنار آن، آثار پال تؤییچل مانند کلید جهان‌های اسرار و درآمدی بر اکنکار و آثاری از هارولد کلمپ، رهبر نوازنده این آئین، نظیر هنر رؤیابینی معنوی نیز از احترام خاصی برخوردارند. با این حال در این مدخل به‌هیچ‌وجه اشاره‌ای به ساختار محتوای این کتاب نشده است، که می‌گویند مفصل‌ترین کتاب مقدس دینی در جهان در طول تاریخ است.

پیروان و حامیان اکنکار یا دانش باستانی سفر روح و نور و صوت خداوند آئین خود را طریقی عرفانی برای جویندگان و عارفان حقیقی پروردگار می‌دانند که مدخل حاضر در این‌باره نیز موضع‌گیری خاصی نکرده است.

موضوع ماهانتا، مسئله آخرالزمان، آسمان‌شناسی (طبقات و لایه‌های کیهانی)، و ... از دیگر مباحثی‌اند که در این مدخل جای طرح آن‌ها خالی است.

۶. نتیجه‌گیری

کتاب دایرةالمعارف جنبش‌های دینی نو ظهر درمجموع از آثار ارزشمند و قابل استناد در مطالعات و پژوهش‌هایی است که در کشور درباره جدن‌ها صورت می‌گیرد. اگر نقص عمده پژوهش‌های صورت‌گرفته یا سیاست‌های پژوهشی اتخاذ شده یا اقدامات علمی – فرهنگی پیش‌گیرانه یا مقابله‌گرانه با جریان‌های مزبور در کشور را بی‌اطلاعی آن‌ها از منابع معتبر یا مبتنی نبودنشان بر چنین منابعی بدانیم، آن‌گاه کتاب‌هایی ازقبل این دایرةالمعارف می‌تواند به خوبی این خلاً را پر کند، هرچند به لحاظ داده‌ها و گستره اطلاعات مجمل و محدود است. همینجا گفتنی است که خلاً مزبور نه تنها از طریق ترجمه متونی از این دست که آگاهی‌های عمومی درباره پدیده‌های دینی نو ظهر را افزایش می‌دهد، بلکه از طریق تأسیس یک یا چند مرکز مطالعات و اطلاعات به منظور پژوهش، رصد اطلاعات، و تهیه آمار و ارقام مربوط به جدن‌های کشور و منطقه امکان‌پذیر خواهد شد.

کتاب‌نامه

- Arweck, Elisabeth (2006), *Researching New Religious Movements: Responses and Redefinitions*, London: Routledge.
- Arweck, Elisabeth (2011), “Peter B. Clarke (1940–2011)”, *Journal of Contemporary Religion*, Routledge.
- Clarke, Peter B. (2006), *Encyclopedia of New Religious Movements*, London: Routledge.
- Clarke, Peter B. (2006), *New Religions in Global Perspective: A Study of Religious Change in the Modern World*, London: Routledge.
- Cox, James Leland (2007), *From Primitive to Indigenous: the Academic study of Indigenous Religions*, Ashgate Publishing, ISBN 978-0-7546-5569-5.
- Schellenberg, J. L. (2005), *Prolegomena to a Philosophy of Religion*, Cornell University Press.
- Stark, Rodney and Roger Finke (2000), *Acts of Faith: Explaining the Human Side of Religion*, California: University of California Press.
- Sundermeier, Theo (2004), *The Individual and Community in African Traditional Religions*, Berlin: LIT Verlag.
- Weibel, Nadine (2008), *Weiblicher Blick- Männerglaube/ Religions D'hommes- Regards de Femmes: Beiträge zur Gender-Perspektive in den Religionen*, Berlin: Waxmann Verlag.